

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՈՒՅՑՆի 1958 Ապրիլ-Մայիս թիւին մէջ տրուած Հաղորդագրութեան համաձայն, որ ճիշնուած էր Ներքին Գործոց Վասն. Նախարարի յանուն Կառավարութեան անձամբ տրուած հաղորդումն վրայ, կը սպասուէր «Ա. Աթոռոյ տագնապին վերջնական լուծման և Պատրիարքարանին օրինական գործերուն կանոնաւորման համար»: Սակայն անկէ ասդին պատահած զէպեր չժառայեցին տագնապին օրինական լուծման:

Օգոստոս 30, Տարաթ օր յետ միջօրէի ժամը 2.45ին, երբ Տիրան եւ Առուբէն Սրբազններ Պատրիարքարանի պաշտօնական ինքնաշարժով Գեթսեմանի ծոր կ'իջնէին, հանդիսապետելու Ա. Աստուածածնայ Վերափոխման տօնին առթիւ Տիրամօր Գերեզմանի Տաճարին մէջ կատարուելիք ժամերգութեանց, նախատօնակին և անոնց յաջորդելիք զիշերային հսկման արարողութեանց, յանկարծ, քաղաքի պարիսպի մեծ դրան մօտ զանուող ոստիկանատան առջեւ, ոստիկանական պաշտօնեաններ կը կեցնեն Պատրիարքարանի կառքը: Կը համնի ոստիկանապետը և կը հաղորդէ որ հրահանգ ունի նորին Գերաշնորհութիւն 8. Տիրան Սրբեափսկոպոս Կառավարչատուն հրաւիրելու: Տիրան Սրբազն կը համակերպի: Առուբէն Սրբազն կ'ընկերանայ Տիրան Սրբազնին: Զինուորական երկու ինքնաշարժերու մէջ Պատրիարքարանի կառքը կ'առաջնորդուի Աստիկանապետի պաշտօնատունը: Պատազանակիր Հայրսուրբը, որ ազատ ծգուած էր, բօթը կը բերէ Գեթսեմանի Միաբանութեան, որ կը սպասէր Սրբազններու ժամանումին: Միաբան Հայրերէն ոմանք անմիջապէս կը փութան կառավարչատուն. և ոստիկանապետարանի առջևւէն անցնելու պահուն կը նշմարեն որ Տիրան Սրբազն արդէն իսկ փոխադրուած էր զինուորական կառքի մը մէջ տարուելու համար օդակայան: Միաբան Հայրեր իրենց բուռն բողոքը արտայայտելէ վերջ կը հետեւին զինուորական կառքին դէպի օդակայան: Մինչ այդ Առուբէն Սրբազն կը դիմէ քաղաքիս Վասն. Կառավարիչն իր բնակարանին մէջ և կը խնդրէ որ Տիրան Սրբազնին մեկնումը գէթ 24 ժամ յետածգուի, որպէսզի իր անցագիրը և այլ անհրաժեշտ պիտոյները առնենելու ժամանակ ունենայ. սակայն կը մերժուի: Միայն կ'արտօնուի որ անձամբ վանք վերադառնայ և բերէ անհրաժեշտ նկատուածները Տիրան Սրբազնին՝ օդակայան: Երբ Առուբէն Սրբազն քանի մը հետեւորդներով վանք կը վերադառնայ, կը տեսնէ զայն պաշարեալ հարիւրաւոր զինուորներով, որոնք կ'արգիլեն իր մօտեցումը վանքին մուտքին. չեն ուզբը մինչեւ իսկ լսել տրուած բացատրութիւնը թէ Զինուորական Կառավարչի հրահանգով եկած են մեխան Սրբեափսկոպոսի անցագիրը տանելու . . . : Առուբէն Սրբազն կը հարկադրուի վերադառնալ օդակայան . . . : Դժուար է այստեղ ներկայացնել այն ողբերգութիւնը որ տեղի կ'ունենայ վանքէն ներս, երբ ամբողջ Միաբանութիւնը բացակայ էր իր տունէն . . . :

Օդակայան, Ամերիկեան փոխ-Հիւպատոսին միջամտութիւնը և միջնորդութիւնն ալ, 24 ժամ յետածգելու Տիրան Սրբազնի մեկնումը, կը մերժուի: Տիրան Սրբազն օդական կը դրուի և կ'ուղարկուի Պէյրութ . . . :

Գանական վարչութիւնը յետ խորհրդակցութեան անհրաժեշտ նկատեց, պաշտպանելու համար դարիերով յարգուած իր իրաւունքները, անմիջապէս պատկան իշխանութեանց ուղղել շատ մը պատշաճ զիմումնագրեր՝ որոնցմէ կը լիշենք հետեւեալները միայն:

31/8/58 — Հեռագրուեցաւ Ն. Վեհափառութիւն Հիւսէյն Թագաւորին, Առուբէն Սրբազնի կողմէ՝ յանուն Միաբանութեան, յայտնելով Միաբանութեան «Խորագոյն վիշտը», և պարզելով որ Տիրան Սրբեափսի աքսորը «ուժգին հարուած մըն էր Միաբանութեանս ու մեր համայնքին, մանաւանդ անոր համար որ Արքեափս.ը կը ծերբակալու էր կրօնական պարտականութեան կատարումի իր համբուն վրայ, մեր եկեղեցւոյ մեծագոյն

տօներէն մէկու ընթացքին։ Սրբազանին արտօրումը արիւնող վէրք մը կը բանայ մեր կրօնական զգացումներու մէջ։ Կը հաստատուէր որ կատարուածը հակառակ էր Ս. Քաղաքին մէջ տիրող՝ եւ նախընթաց բոլոր Կառավարութիւններէ հանչցուած եւ յարդուած։ Որպուէլույի տրամադրութեանց։ Եւ խնդրանք կ'ըլլար նորին Վեհափառութեան զթարտութեան որ հրահանգէր Տիրան Սրբազանի վերադարձը։

31/8/58 — Ն. Վասեմ. Յորդանանու Վարչապետին, յայտնելով Միաբանութեան ցաւը, եւ բողոքելով Տիրան Սրբազանի արտօրէն վերջ, եւ Միաբանութեան բազակայութեան ընթացքին զինուորներու կողմէ վանքէն ներս կատարուած յոյժ ցաւալի վէպքուն դէմ։ Այս նամակին, ինչպէս նաև Վեհափառ Թագաւորին զրկուած հնուազրին պատճէնները ուղարկուեցան նաև Պետութեան մնացեալ բոլոր Նախարարներուն։

1/9/58 — Հեռագիրներ զրկուեցան արտասահմանի Հայց. Եկեղեցւոյ Թեմերուն, հաղորդելով Տիրան Սրբազանի արտօրման իրողութիւնը։

4/9/58 — Երուսաղէմի Հայոց Մոլխթար Տիրար Յովհաննէս Նազարէթեանի անունով եւ ի գիմաց առնուազն 300 հայ ընտանիքներու, հեռագիր զնաց Նորին Վեհափառութիւն Հիւսէյն Թագաւորին՝ ուր կը խնդրուէր Տիրան Սրբազանի վերադարձը։

4/9/58 — Քաղաքիս Վասեմ. Կառավարիչին ուղղեալ նամակով մը բողոք ներկայացուեցաւ որ ականջ կը կախուի կարգ մը փասբուս անձերու կողմէ Կառավարութեան տրուած սիալ եւ չարամիտ տեղեկութեանց, որոնց հետեւանքով յումաէտս խուզարկութիւններ կը կատարուին վանքարհակ կարգ մը ընտանիքներու մէջ, այդ զրաբարութեանց սուստ ըլլալը բազմիցս հաստատուելէ վերջն ալ, նախազէս կատարուած խուզարկութիւններով։

5/9/58 — Քաղաքիս Վասեմ. Կառավարիչին ուշադրութեան յանձնուեցաւ որ, Յորդանանեան կրօնական կազմակերպութեան մը անդամ եղող բարձրաստիճան կրօնաւորի մը, իր կրօնական պարտականութեան համբուն վրայ հապճեալով եւ առանց քննութեան երկրէն հեռացուիլը Ա. Քաղաքիս մէջ տիրող Որպուէլույի հակառակ էր եւ խնդրանք կ'ըլլար որ Տիրան Սրբազան վերադարձուէր իր հոգեւոր տունը։

7/9/58 — Բողոքագիր նամակ, որով Երուսաղէմի Վասեմ. Զինուորական Կառավարիչին ուշադրութեան կը յանձնուէր զինուորներու վանքէն ներս ի զործ զրած օրէնքի հակառակ արարքները։

20/9/58 — Բացատրական ընդարձակ նամակ մը զրուեցաւ Վասեմ. Վարչապետին պարզելով Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքարանի վայելաւ, եւ ցարդ յարգուած, իրաւասութիւնները։ Այս նամակին պատճէնները զրկուեցան բոլոր Նախարարներուն։

21/9/58 — Խնդրագիր ներկայացուեցաւ Նորին Վեհ. Հիւսէյն Թագաւորին, Երուսաղէմ գանուող 26 կարգաւոր Միաբանից 22ի ստորագրութեամբ, խնդրելով Ն. Վեհ. Թագաւորէն որ արտօնէ Տիրան Սրբազանին վերադարձը իր հոգեւոր տունը։

Միաբանութիւնը իր վիշտին մէջ չկորսնցուց իր արիւութիւնը եւ արդարութեան վերջնական յաղթանակի մասին իր ունեցած հաւատքը եւ համոզումը։ Միակամ եւ միասիրտ յառաջ տարուեցան թէ՛ Տիրան Սրբազանի վերադարձին համար անհրաժեշտ աշխատանքները, թէ՛ վանական ներքին գործերը, ինչպէս նաև իրաւական արտաքին աշխատանքները։ Ճիշդ այս օրերուն զրւադիպեցաւ թէ՛ Ս. Յարութեան եւ թէ՛ Ս. Աստուածածնայ տաճարներու նորոգութեան համար առնուած գործնական քայլերը։ Մեր բանակցութիւնները եւ խորհրդակցութիւնները շարունակուեցան իրաւակից համայնքներու ներկայացուցիչներուն հետ։ Միաբանութիւնը եւ հաւատացեալ ժողովուրդը կ'աղօթէ եւ կ'աշխատի արդարութեան վերջնական յաղթանակը ապահովելու համար։ Գերշ. Տ. Սուրէն եպս. կը շարունակէ մնալ Ս. Աթոռոյ Գործոց Էնդհանուր Վարիչի իր զերքին եւ պաշտօնին վրայ, հաստատուած Միաբանութեանէն եւ հանչցուած տեղւոյս Կառավարութեան կողմէ։

ԱՅՅԵՐԻԹԻՒԽՆ ՆՈՐԻՆ ՎԵՀԱՓԱՌՈՒԹԻՒԽՆ ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ: — Ամմանի մեր Հոգեւոր Հովուի ջանքերով կարելի եղաւ ապահովել ժամադրութիւն մը արքայական պալատէն, եւ Հոկտ. 22ին, Գեր. Տ. Սուրէն Եպս., հիտն ունենալով Աւագ Թարգման Հոգ. Տ. Վազգէն Վրդ.ը եւ Ամմանի Հովիւ Հոգ. Տ. Արիս Սրեղան, այցելեց Նորին Վեհափառութիւն Հիւսէյն Թագաւորին: Սուրէն Սրբազնն նախ յայտնեց իր Միարանութեան եւ Հայ համայնքի հաւատարմական զգացումները, եւ շնորհաւորեց Նորին Վեհափառութիւնը, երկրին ապահովութեան համար իր ի գործ դրած կորովի եւ կորուկ միջոցառութերուն համար, ընդդէմ երկրի կործանարար թշնամիներուն: Ապա ներկայացուց հակիրճ կերպով վանքին տագնապը: Եւ խնդրեց անոր դարմանը: Վեհափառը խոստացաւ ներկայացուած խնդրանքը նկատի ունենալ: Շուրջ կէս ժամ տեսեց այս շատ սիրալիր եւ յարգալիր խօսակցութիւնը:

ԴԻԲԱՆ Ա. ԱԹՈՒՐԻՑ

ԶԳՕՆ Ծ. ՎՐԴ. ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՑԱԾ

Ա. Աւասիս Միաբան եւ Երաքի Հայոց Առաջնորդ Հոգ. Տ. Զգօն Ծ. Վրդ. Տ. Յակոբ Եպիսկոպոսական բարձր աստիճանին արժանացաւ Հոկտ. 19ին, ի Ս. Էջմիածին:

Համաձայն Մրցոց Յակոբեանց Միաբանական Աւասիսի Կանոնին, Միաբաներու Եպիսկոպոսացման թեկնածութիւնը կ'որուէ Ս. Աւասիս Միաբանական Ընդհանուր ժողովը, Տեօքէն ժողովեն բերուած առաջարկին վրայ: Տեօքէն ժողովը իր ձևի նիստին մէջ նկատի տառ Հոգ. Տ. Զգօն Ծ. Վրդ.ի Եպիսկոպոսացման հարցը, եւ միաձայնութեամբ դրական առաջարկ տարած Միաբանական Ընդհ. ժողովին: Մեպտեմբեր ամսոյ 24ին Միաբանական Ընդհ. ժողով գումարուեցաւ, ուր ժողովի ներկայ 17 Հայրենէն 14ի բուեներով Հոգ. Տ. Զգօն Ծ. Վրդ. արժանի նկատուեցաւ Եպիսկոպոսական աստիճանին:

Հոկտ. 18ին նետեւեալ նեռազիրը ստացուեցաւ Տ. Զգօն Ծ. Վրդ.ին. — «Կը խնդրեմ նվիրյուրեան ազօրքները: Զեռնադրութիւնս (տեղի կ'ունենայ) Կիրակի (Հոկտ.) 19ին, առանձին»:

Հոկտեմբեր 19ին, Տ. Սահակ Արքապիսկոպոսն ստացանք նետեւեալ նեռազիր.

«Վեհափառը այսօր Ձեր խնդրաներ նպիսկոպոս ձեռնադրեց Զգօն Ծ. Վարդապետին: Ուրիշ ձեռնադրութիւն չկայ»: Ձեռագիրները ուղղուած եին Գեր. Տ. Սուրէն Եպս.ին, ու Զգօն Եպս.ին նետեւեալ նեռազիրը զարկաւ Հոկտ. 20ին. «Ձեր նպիսկոպոս ձեռնադրութեան առիրով կը յայտնենք Արտագին Շնորհաւորութիւններ: Կը մալրենք Երկար կեանք Նորին Ս. Օծուրեան»:

Տ. Զգօն Եպս. ծնած է Քեջանի (Վան) 1904ին, համայնքական ընտանիքէ: Վասպուրականի գաղրին (1915), կ'ապաստանի Մուսահայատսան, ապա՝ Պագուած եւ Նանրէլ-Օմար: 1922ին կ'ընդունուի Երուսաղէմի Փառ. Վարժարանը, զոր կ'աւարտէ 1926ին եւ Սարկաւագ կը ձեռնադրուի: 1930ին կը ձեռնադրուի Կուսակրօն Խամանայ եւ կը մտնէ վանական ծառայութեան մէջ զանազան պատօններով: 1937ին մեկնած է Ֆրանսա պատօնով, իսկ 1940ին անցու է Միացեալ Խամանգներ: 1952ին կ'ընտրուի Հովիւ Հայոց Միլանի. իսկ 1956ին կը ստանձնէ Երաքի Հայոց Առաջնորդական պատօնոր: Աֆլի յանուն Մրցոց Յակոբեանց Միաբանութեան կը օնորհաւորէ եկեղեցւոյ նոր նոգեւոր իշխանաւորը եւ կը մաղք իրեն արդիւնաւոր զործունեկութիւն: